

ANONIEM BINDEND ADVIES

Partijen : A te B, tegen C te D
Zaak : Alternatieve geneeswijzen, vergoeding voedingssupplementen
vitaminepreparaten
Zaaknummer : 2009.00356
Zittingsdatum : 21 oktober 2009

1. Partijen

A te B, hierna te noemen: verzoeker,

tegen

C te D, hierna te noemen de ziektekostenverzekeraar.

2. De bestreden beslissing

Verzoeker komt op tegen de beslissing van de ziektekostenverzekeraar de kosten van voedingssupplementen en vitaminepreparaten niet te vergoeden.

3. Ontstaan en verloop van het geding

- 3.1. Ten tijde van de onderhavige aanvraag was verzoeker bij de ziektekostenverzekeraar verzekerd tegen ziektekosten op basis van de ABN AMRO ZorgBeter polis (hierna: de zorgverzekering). Een zorgverzekering betreft een verzekering als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, Zorgverzekeringswet (verder: Zvw). Verder was ten behoeve van verzoeker bij de ziektekostenverzekeraar de aanvullende ziektekostenverzekering ABN AMRO Compleet Extra afgesloten (hierna: de aanvullende ziektekostenverzekering). Genoemde verzekeringen zijn schadeverzekeringsovereenkomsten als bedoeld in artikel 7:925 van het Burgerlijk Wetboek (verder: BW).
- 3.2. Bij verzoeker is de diagnose "IGA deficiëntie" gesteld. In dat kader heeft hij bij de ziektekostenverzekeraar aanspraak gemaakt op vergoeding van de kosten van voedingssupplementen en vitaminepreparaten, ten laste van de zorgverzekering, dan wel de aanvullende ziektekostenverzekering (hierna: de aanspraak). Bij verscheidene uitkeringsberichten heeft de ziektekostenverzekeraar aan verzoeker medegedeeld dat de aanspraak is afgewezen.
- 3.3. Verzoeker heeft aan de ziektekostenverzekeraar om heroverweging gevraagd. Bij brief van 22 juli 2008 heeft de ziektekostenverzekeraar aan verzoeker medegedeeld zijn standpunt te handhaven.
- 3.4. De Ombudsman Zorgverzekeringen heeft nadien bemiddeld. Dit heeft niet geleid tot een ander standpunt van de ziektekostenverzekeraar.
- 3.5. Bij brief van 23 juni 2009 heeft verzoeker de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (hierna: de commissie) verzocht te bepalen dat de ziektekostenverzekeraar gehouden is de aanspraak alsnog in te willigen, ten laste van de zorgverzekering, dan wel de aanvullende ziektekostenverzekering (hierna: het verzoek).
- 3.6. Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, is door verzoeker het verschuldigde entreegeld ad € 37,-- voldaan, waarna de commissie de ziektekostenverzekeraar de

mogelijkheid heeft geboden op de stellingen van verzoeker te reageren. Bij dit verzoek waren afschriften van de door verzoeker aan de commissie overgelegde stukken gevoegd.

- 3.7. De ziektekostenverzekeraar heeft van de geboden mogelijkheid tot het geven van een reactie gebruik gemaakt en de commissie bij brief van 19 augustus 2009 zijn standpunt kenbaar gemaakt. Een afschrift hiervan is op 20 augustus 2009 aan verzoeker gezonden.
- 3.8. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld zich te doen horen. Verzoeker heeft op 2 september 2009 schriftelijk medegedeeld telefonisch gehoord te willen worden.
- 3.9. Verzoeker en de ziektekostenverzekeraar zijn op 21 oktober 2009 telefonisch gehoord.

4. Het standpunt en de conclusie van verzoeker

- 4.1. Verzoeker stelt, voor zover voor het onderhavige geschil van belang, dat bij hem de diagnose 'IGA deficiëntie' is gesteld. Dit betreft een zeer zeldzame immuniteitsaandoening, waarvoor in de reguliere geneeskunde geen behandeling bestaat. Daarom is verzoeker reeds 14 jaar onder behandeling van een immunoloog, die hem onder andere voedingssupplementen en vitaminepreparaten voorschrijft, om ernstige infecties te voorkomen.
Vóór de invoering van de Zorgverzekeringswet zijn deze middelen altijd vergoed. Daarna heeft verzoeker bij een andere ziektekostenverzekeraar een aanvullende verzekering afgesloten, waaruit eveneens vergoeding plaatsvond. In 2007 zijn de voorwaarden van genoemde verzekering ernstig beperkt. Verzoeker is daarop benaderd door de ABN AMRO Bank, waar hij toen een zorgverzekering en aanvullende ziektekostenverzekering heeft afgesloten. Destijds is hem naar zijn zeggen verteld dat de voedingssupplementen en vitaminepreparaten zouden worden vergoed. Verzoeker stelt thans dat de ziektekostenverzekeraar zijn toezegging dient na te komen.
- 4.2. Ter zitting is door verzoeker ter aanvulling nog aangevoerd dat het gesprek dat hij heeft gevoerd met de medewerker van de ziektekostenverzekeraar te traceren moet zijn. Hij heeft destijds gevraagd naar een leidinggevende en is daarmee doorverbonden. Verzoeker kan zich de naam van deze persoon niet meer herinneren.
- 4.3. Verzoeker komt tot de conclusie dat zijn verzoek dient te worden toegewezen.

5. Het standpunt en de conclusie van de ziektekostenverzekeraar

- 5.1. De ziektekostenverzekeraar stelt, voor zover voor het onderhavige geschil van belang, dat ook voor verzoeker de polisvoorwaarden van toepassing zijn, waarmee hij akkoord is gegaan toen hij de verzekering in 2007 accepteerde. Door de ziektekostenverzekeraar is nooit iets toegezegd, dat later onjuist bleek te zijn. Blijkens de polisvoorwaarden bestaat weliswaar een vergoeding voor alternatieve geneesmiddelen, doch voedingssupplementen en vitaminepreparaten zijn hiervan uitgesloten. Op het aanmeldingsformulier is door verzoeker geen informatie verstrekt over de aanspraak op vergoeding van alternatieve geneesmiddelen die hij meende te hebben via de te sluiten zorgverzekering en aanvullende ziektekostenverzekering. Van enige toezegging met betrekking tot voedingssupplementen en vitaminepreparaten is niets geble-

ken.

- 5.2. Ter zitting is heeft de ziektekostenverzekeraar zijn standpunt herhaald.
- 5.3. De ziektekostenverzekeraar komt tot de conclusie dat de aanvraag van verzoeker terecht is afgewezen.

6. De bevoegdheid van de commissie

De commissie is bevoegd van het geschil kennis te nemen en daarover, zowel ten aanzien van de zorgverzekering als ten aanzien van de aanvullende ziektekostenverzekering, bindend advies uit te brengen.

7. De beoordeling van het geschil

- 7.1. In geschil is of de ziektekostenverzekeraar gehouden is de kosten van voedingssupplementen en vitaminepreparaten te vergoeden, ten laste van de zorgverzekering, dan wel de aanvullende ziektekostenverzekering. Dienaangaande overweegt de commissie als volgt.

Ten aanzien van de zorgverzekering

- 7.2. Door partijen is niet in geding gebracht dat geen dekking bestaat voor voedingssupplementen en vitaminepreparaten ten laste van de zorgverzekering, zodat de bespreking hiervan achterwege kan blijven.

Ten aanzien van de aanvullende ziektekostenverzekering

- 7.3. Artikel 11.13 van de voorwaarden van de aanvullende ziektekostenverzekering regelt, voor zover hier van belang:

“U heeft recht op vergoeding van kosten voor

A Homeopathische en antroposofische geneesmiddelen, die door het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen (CBG) als geregistreerd geneesmiddel zijn opgenomen in de productgroep homeopathische geregistreerde geneesmiddelen (HM) van de Z-index Taxe of zijn opgenomen in de productgroep antroposofische geneesmiddelen (HA) van de Z-index Taxe, en

- die zijn voorgeschreven door een (alternatief) arts of verloskundige en;*
- die ter hand gesteld zijn onder verantwoordelijkheid van een apotheker of apotheehoudend huisarts.”*

- 7.4. De commissie is gebleken dat de door verzoeker gevraagde voedingssupplementen en vitaminepreparaten niet zijn opgenomen in de productgroep homeopathische geregistreerde geneesmiddelen of de productgroep antroposofische geneesmiddelen van de Z-index Taxe, zodat hij althans op grond van de polisvoorwaarden geen aanspraak heeft op het gevraagde.

Werking privaatrecht

- 7.5. Voor zover verzoeker stelt dat hem een toezegging is gedaan bij het afsluiten van de verzekeringen in 2007 door een, overigens niet bij naam genoemde, medewerker van de ziektekostenverzekeraar, overweegt de commissie het volgende. Gebleken is dat

verzoeker niet expliciet op het aanvraagformulier voor de zorgverzekering en de aanvullende ziektekostenverzekering heeft vermeld dat hij kampt met de aandoening 'IGA deficiëntie', dan wel dat hij daarvoor veelvuldig voedingssupplementen en vitaminepreparaten dient te gebruiken. Enige toezegging blijkt ook niet uit andere stukken, zodat de commissie tot de conclusie komt dat door verzoeker niet aannemelijk is gemaakt dat deze is gedaan.

Conclusie

7.6. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden afgewezen.

8. Het bindend advies

8.1. De commissie wijst het verzoek af.

Zeist, 4 november 2009,

Voorzitter